

Forfatter: Bording, Anders

Titel: FOrelske Hjerter/ fromme par

Citation: Bording, Anders: "FOrelske Hjerter/ fromme par", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid68689/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

- O seer hvor Engel-mild/ hvor prydefuld och hældig/
 Ivor kysk och ære-rig/ dog venlig och lemfældig/
 Hun er/ den skønne Moe. Hvad kand J andet nu/
 36 End der at finde lyst i Hjerte Sjæl och Hu?
 Hun hun foruden svig med hviden haand bekræfter/
 At hun i lyst och nød sin Sjæl til eders hæfter/
 Och vil til bleegen Dad af hjertet elske ret.
 40 O siger hende tak/ och fafner hende tæt.
 Af hender Parle-nafn anleding J kand tage/
 J veed vel/ hvoor mand det med Pærler bør at mage:
 Mand,dennem bør. Dog see/ min per./ forløb ey dig/
 44 At vores Jomfru-kjøn ey skal fortørne sig.
 Men eder/ smukke Brud/ ey derfor bør at grue/
 Thi det ey paa sig har for vingen af en Flue.
 Jeg mangen Pige veed/ endog hun tier qvær/
 48 Som vilde vel/ at det med hende var saa nær:
 Hun gjerne det antoeg/ och holdte det for ære/
 For slig en ærbar Mand en Qvindes sæt at bære.
 Men det var eders lod: En anden det ey fik
 52 Som eder var bestemt. Det efter ynsk tilgik.
 Velan/ udvalde Par/ Jeg derfor ynsker Lykke.
 Fuldbryder gladelig hvad Himmel vil samtykke.
 Vdbredet eders huus/ och blifver stille ved.
 56 J tuctig Kjærlighed och fast bestandig Fred.

A. Bording.

17.

- [1] Det lykkerige Par/
 Hans Kongl. Maytz. til Danmark och Norge etc.
 velbetroede Land-Foged ofver Ferroe
 Severin Pedersøn/
 och
 Christine Johansdaatter
 Krudmeyer.

Paa deris Bryllups dag/ som bleef holden
i Malmøe den 25. Novemb. 1668.

til ære opsat af

A. Bording,

Kiøbenhavn/

Trykt hos Henrick Gøede/ Kongl. Maytt. och Vniv. Bogtrycker.

- [2] FOrelskte Hjerter/ fromme par/
Jeg noksom veed och mindes/
At det min plict med rette var/
4 Tilstede self at findes/
Och eder saa/ som vanligt er
Blant dem/ til Bryllup drage/
Med Bønner och Lykynskninger
8 Til Bruddeseng ledsage:
Men saa som nu den korte Tjd
Vil mig ey det tilstede/
Saa skal min pen sig skynde djd/
12 Och min sted dog beklede.
Lad være Jeg i Kjærlighed
Mig ubedrefven finder:
Om hende Jeg dog dette veed/
16 At hun os alle minder.
Saa snart vi slippe bold och top/
Och os til Kappen vende/
Hun i vor tanke dages op/
20 Och tager til at brænde.
Som Bjergemesters Lykke-rjs
Til Malmen need sig boyer:
Hun paa Magnetisk art och vis
24 Os til vor lige føyer.
Saa Tiger-vild och Løwe-grum
Slet ingen kand fornemmes/
Hand hende jo maae giive rum/
28 Och lade Hjertet tæmmes.
Jeg den ey Menniske/ men ret
En Knub och steen tor kalde/
Hvis Sind sig frj kand tage slet/
32 Hun der paa jo skal falde.

- Hvad i sin rette skik och stand
Sig fremme skal och nære/
Det hendes drift och virkning kand
36 For ingen del undvære.
Hun derfor ret i lignelse
Beskrifves som en Luc.
Tag Jld fra Elementerne/
40 De siden intet due.
Tag Kjærlighed af Verden bort:
Lad Twist igjen regeere:
[3] Det vorder snart med verden gjort:
44 Hun Verden er ey mere.
Ney: skal Naturen nyde fred/
Och i sin gang beskjermes/
Det Kjærlighed maae driives ved/
48 Af hende den maae værnes.
Skal Slect til anden strekke sig/
Skal Art af Art udføres/
Ved Kjærlighed det endelig
52 Bestyres skal och gjøres.
Ja, store Dronning Kjærliheds/
Du Verdens Herskerinde/
Hvo kand beskrifie dig? hvo veed
56 Din virkning ud at sinde?
Lad være/ vi for dig ey saa/
Som for en Helgen/ knæle/
Din magt vi dog vel øre maae
60 Med prislig eftermæle:
Heldst naar du vores raad och Sind
Til Dydens maal ledsager/
Och os ey prænter andet ind/
64 End det som der af snager.

II Bryllupsdigte

41

Hwo Dyden cy til øycmerk Vdi sin elskens halver/ Forgiaefs er al hans elskke-verk/ 68 Och hastelig omrafer. Hwo kun paa deylig skabnings glands Och rigdom sig forgaber/ Den blindes i sin indre Sands/ 72 Och Sindsehs sjun fortaher. Naar deylyghed kand falme brat Af Sjugdom/ Tjd och Alder/ Oc Lykkens ofverflod och Skat 76 Forsvinder och henfalder: Mand da sin feyl och missforstand Fornemmer først och kjender. Saa slukkes ud den heede brand/ 80 Och sig til Jis omvender. Hwo derfor i sit kaar och val Ey snuble vil och feyle/ Til ærbar Tuct sig vende skal/ 84 Och efter Dyden beyle. 14 Om den hos Rjdom er ochsaa Samt deylig skabnings smykke/ Med lust mand da til seng kand gaae/ 88 Och elsker sig til lykke.	VEl an/ Her Brudgom/ gamle Ven/ Med glæde Jeg fornemmer/ At Himlen self skinbarlingen 92 Al eders handel fremmer, J til den ædle Dyd hensaac/ Der J fant Elskows brynde. Til Brud en dydig Sjæl at faae/ 96 Der til stoed eders ynde. J den och fik saa rig och bold Och yndefuld tillige/ At J vel eder hundre fold 100 Lyksalig self kand sige. Saa nyder/ nyder nu med fryd Den soede fruct och rente/ Som eders Trofasthed och Dyd 104 Fra Barnsbeen op fortjente. Fuldbyrder det/ som ikke kand Af Ecteseng undværes/ At J vel snart for Dannemand 108 Vdraabes kand och æres. Om Bruden med sin ungdom sig Paa skrymt end vil aarsage/ For Moder hun dog neppelig 112 J morgen sig skal klage.
--	---

18.

Bryllups-Dict/
Til den Erlig/ Actbare oc Velfornemme Mand
Friderick Hanssøn Poggenbierg/
Sampt
Erlig/ Dydrige oc meget Gudfryctige Pige
Helena Hans-Daatter/
Til Ærc paa deris Bryllups Dag/
forfattet aff
Anders Viborg.
Tryckt i Kiøbenhavn/ Aar 1669.